

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

နေဦးသော်

ရှေ့နေ မ လေး **မေဝံရှား** နှင့်
ဟောင်ကောင်လျက်စ
မြနင်းဆီ

(၁)

လကွေးကွေးက မှို န်မှို န်ဖျော့ဖျော့လေး ထွက်ပြူစ. .။

တိမ်မဲ့ညကောင်းကင်မှာ ကြယ်ကလေးတွေ ဟိုတစ်လုံးသည် တစ်လုံးနှင့် ပိုးစုန်းကြူးကလေးတွေကို ကြဲဖြန့်ထားသည် သို့။

လမ်းမီးရောင်ဝါကြွင့်ကြွင့်က ညအမှောင်ကို အန်တုနေသည် မှာ မဝံ့မရဲ. .။

အဝေးမှ ကင်းတဲတစ်ခု၏ သံချောင်းခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည် ။
ဆယ့်တစ်ချက်. .။

မြို့လယ်ကောင်မဟုတ်သော သည် နေရာကလေးမှာ တစ်နေ့တာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့သမျှကို အတိုးချအနားယူချိန်ကာလ ဖြစ်၏။ ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံး အိပ်မောကျစပြုပြီ။ ကိုယ်ပိုင်ခြံကလေးတွေနှင့် ကိုယ်ပိုင်အိမ်ကလေးတွေက နာမည်ကျော် ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်ကြီး မဟုတ်လင့်ကစား သီးသီးသန့်သန့်လေး ဖြစ်၏။ အလယ်အလတ်တန်းစား လူနေမှုဝန်းကျင်လေးတစ်ခုဟု ဆိုနိုင်သည် ။

တစ်ခုသော အိမ်ကလေးမှာ မီးရောင်ကလေး မြင်နေရသေး၏။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကို စိတ်မပါတပါတ်နေ၏။ စာဖတ်နေခြင်းက အချိန်ဖြုန်းနေခြင်းသာဖြစ်သည် ။

စာဖတ်ရင်းမှ နေ၍ မကြာခဏ အပြင်သို့ နားစွင့်နေသည် ။

လင်သားအပြန်ကို မျှော်နေသော ဇနီးသည် တစ်ယောက်. ။ အလည်လွန်သော ခင်ပွန်းသည် ကို လည်တဆန့်ဆန့်စောင့်နေသည့် မယားကောင်းတစ်ယောက်. ။

မကြာမီမှာ ပင်. .

အဝေးမှ ကားသံသဲ့သဲ့တစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည် ။

အမျိုးသမီး လှုပ်ရှားသွားသည် ။ ထိုင်ရာမှ ထသည် ။ အိမ်ရှေ့ပြတင်းမှ အပြင်သို့လှမ်းကြည့်သည် ။

တက္ကစီကားလေးတစ်စီး ရပ်ကွက်တွင်း ဝင်လာ၏။ ကားပေါ်မှာ ကားမောင်းသူနှင့် ခရီးသည် တစ်ဦးသာ ပါသည် ။

နောက်ခန်းရှိ ခရီးသည် မှာ အရှိန်ကလေး တော်တော်ထွေနေသည် ။ မျက်လုံးကိုပင် ကောင်းကောင်း မဖွင့်နိုင်။ ကားထိုင်ခုံနောက်မှီပေါ် ဇက်ကိုမှေးတင်ကာ လိုက်ပါလာ၏။

ကားမောင်းသမားက ကားကိုရပ်လိုက်သည် ။

"ဆရာပြောတဲ့ လမ်းကိုတော့ ရောက်ပြီဆရာ။ ဒါပေမဲ့ လမ်းကဆိုးတယ်။ ချိုင့်တွေနဲ့ . ။ ကားဆက်ပြီးမောင်းဝင်လို့ မရတော့ဘူး"

ဒရိုင်ဘာလူရွယ်၏ စကား. ။

"ဟေ. .ရောက်ပြီလား။ နေ. . နေပါဦး။ ငါကြည့်ဦးမယ်"

ခရီးသည် မှာ မှီ န်းနေရာမှ ကိုယ်ကိုမတ်ကာ အပြင်သို့ ခေါင်းပြုကြည့်သည် ။

"အေး. . ဟုတ်တယ်။ ရောက်ပြီ။ အိမ်လည်း သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး။ မောင်းမရလည်း ဒီကဆင်းတာပေါ့ကွာ။ ရှေ့. .ကားခ"

ဒရိုင်ဘာက ခရီးသည် ပေးသော တစ်ထောင်တန်သုံးရွက်ကို လှမ်း
ယူရင်း..

"လမ်းမီးတော့ ရှိပါတယ်။ ဆရာလျှောက်သွားလို့ ရမှာ ပါ"

ဟု ပြောသည်။

ခရီးသည် က တံခါးကိုဖွင့်ရင်း ဘေးမှာ ချထားသော အတက်ချီကေ
စ်ကို ယူသည်။

"ရတယ်. .ရတယ်. .။ ဒီနေရာက ကိုယ့်ဝန်းကျင်။ ဘာမှ ကြောက်စ
ရာမလိုဘူး။ ဒီနားက လူတွေက ကိုယ့်ကိုဆိုရင် ဖြူပြီးသား။
နာမည်ကျော်ရှေ့နေကြီးဆိုတော့. .ဟဲ့. .ဟဲ့. ."

ခရီးသည် သည် ပြောရင်းဆိုရင်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ကား
တံခါး ပြန်ပိတ်သည်။ လူက အနည်းငယ် ယိုင်ထိုးနေ၏။

ကားကလေးက ရှေ့မီးဖွင့်ထားလျက်နှင့်ပင် နောက်ပြန်ဆုတ်သွားသ
ည် ။ ကားမီးရောင်ဖြင့် လင်းနေသောလမ်းအတိုင်း ခရီးသည်
ရှေ့နေကြီး လျှောက်၍ သွား၏။ ဟန်သိပ်မပျက်သော်လည်း ခြေလှမ်း
တွေက သိပ်မမှန်။

ကားမီးရောင် ပျောက်သွားသည်။ ကားပြန်ကွေ့သွားပုံရသည်။

ဓာတ်မီးတိုင်ကလည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သာရှိသဖြင့် ရုတ်ခြည်းပင်
လမ်းတစ်လျှောက် အမှောင်တွေ ထိုးကျလာသလို ဖြစ်သွား၏။

ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကြည့်နေသော အမျိုးသမီးက လင်တော်မောင်
ရှေ့နေကြီး ရောက် လာပြီဆိုသည် ကို လှမ်းမြင်လိုက်၏။

"ခါတိုင်းလိုပဲ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့နေတာပဲ နေမှာ ပေါ့။ ပြ

နံလာတာကိုက သိုင်းကွက်နင်းနေတဲ့ ပုံနဲ့ ။ ဟင်း. . "

မကျေမနပ်ရေရွတ်သည် ။ သက်ပြင်းချသည် ။

ထိုအခိုက်မှာ ပဲ ဖြစ်၏။

လမ်းဘေး သစ်ပင်တစ်ပင်၏ နောက်ကွယ် မှောင်ရိပ်မှ လူတစ်ယောက် ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသည် ။

ရှေ့နေကြီး၏ ရှေ့မလှမ်းမကမ်းမှာ ပိတ်ရပ်လိုက်သည် ။

ရှေ့နေကြီး အမူးနည်းနည်းပြေသွားသလို မျက်လုံးပြူးကြည့်သည် ။

ရှေ့ပိတ်ရပ်သူမှာ ဦးထုပ်နက်တစ်လုံးကို ငိုက်၍ ဆောင်းထား၏။ သားရေဥာကင်အနက်ကို ဝတ်ထား၏။ ဘောင်းဘီရှည်ကလည်း အနက် ဖြစ်၏။ ဖိနပ်ကလည်း အနက်ရောင် ဖြစ်၏။ မဟူရာညမင်းသားဖြစ်သည် ဟု ဆိုရမည်ထင်။

မဟုတ်. .။ မဟုတ်. .။

ညမင်းသားမဟုတ်။ ညမင်းသမီး ဖြစ်၏။

ကိုယ်နေဟန်အချိုးအဆက်က အမျိုးသမီးဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံနေသည် ။ အချိုးအစား သိပ်လှသည် ။ ရပ်နေပုံကပင် နိုင်ငံခြားမင်းသမီးလား ထင်မှတ်ရ၏။

အဝေးမှ လမ်းမီးရောင်ဖြင့် သူမ၏ လက်ထဲမှာ အရာတစ်ခု လက်ခံနဲ့ဖြစ်သွားသည် ။ ဓား. .။

ရှေ့နေကြီး ပို၍ မျက်လုံးပြူးသွားသည် ။ အမူးတွေ ချက်ချင်းပြေသွားသလိုရှိသည် ။ ယမကာ၏ အရသာများကို ရုတ်ခြည်းဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီး အကြောက်တရားက စိမ့်ဝင်လာသည် ။

ရန်သူ. .။

ခေါင်းထဲမှာ မီးနီက ဝင်းခနဲပြ၏။

ပြေးဖို့ ပြင်လိုက်သည် ။

သို့သော် နောက်ကျသွားပြီ။

ညမင်းသမီးက သူ့ရှေ့မှာ တိုး၍ ပိတ်ရပ်သည် ။ လျင်သည် ။ မြန်သည် ။ သွက်သည် ။ ထက်သည် ။

သူမ၏ လက်အလှုပ်အရှားက အချိန်အဆမီသည် ။

ရှေ့နေကြီးရင်ဝမှာ ပူခနဲ. .။

"အ. . "

နာကျင်မှုနှင့်အတူ ညည်းသံက မချိမဆုံ။ လူက ခါးကိုင်းသွားသည် ။ ခူးက ညွတ်သွားသည် ။ လက်တွင် ဆွဲလာသော အတက်ချီကေ့စ်ပြုတ် ကျသွားသည် ။

ညမင်းသမီးက လက်ကိုပြန်ရပ်သည် ။ ဓားပြန်ပါသွားသည် ။ ပြီးလျှင် နောက်တစ်ချက် ထပ်မံလှုပ်ရှားသည် ။

"အီး. . "

ရှေ့နေကြီး ညည်းညူကာ ခူးက မြေသို့ကျသွားသည် ။ မျက်လုံးကြီးပြူးလျက် ညမင်းသမီးကို ကြည့်သည် ။

"ဟင်. .မင်း. .မင်း. . . "

ညမင်းသမီးက ပြုံးသည် ။ လက်က ဓားကို လွှတ်လိုက်သည် ။ ခူးထောက်လျက်မှ ရှေ့နေကြီး မြေပေါ်ခွေလဲကျသွားသည် ။ ရင်ဘတ်မှ ဓားစိုက်နေသော နေရာကိုဖိကာ တအီးအီးအော်နေသည် ။ မြေပေါ်မှာ

တစောင်း ခွေခွေလေး။

ညမင်းသမီးက အခြေအနေကို အေးဆေးစွာငုံကြည့်နေစဉ် အဝေးမှ ပြေးလာသောအသံကို ကြားရ၏။

"အစ်ကို.. အစ်ကို"

အမျိုးသမီးသံဖြစ်သည် ။

"လာကြပါဦး.. ။ လုပ်ကြပါဦး.. ။ အစ်ကိုကို သတ်နေပါတယ်"

အော်သံက အလန့်တကြား ဆက်တိုက်ထွက်လာ၏။

ညမင်းသမီး လှုပ်ရှားသွားသည် ။ ဖျတ်ခနဲ နေရာမှ လှည့်ထွက်ကာ မှောင်ရိပ်ထဲ ပြေးဝင်သွားသည် ။ မြန်လိုက်တာ.. ။ ကြောင်တစ်ကောင် လား ထင်ရ၏။ မှောင်ထဲဝင်သည် နှင့် ပျောက်သွားသည် ။

ပြေးလာသူ အမျိုးသမီးက လဲကျနေသူ ခင်ပွန်းသည် ရှေ့နေကြီးကို ပွေ့ထူလိုက်သည် ။ စိုးရိမ်တကြီး အော်ခေါ်သည် ။

"အစ်ကို.. အစ်ကို"

ရှေ့နေကြီး မျက်လုံးတစ်ချက်ဖွင့်ကာ ခပ်တိုးတိုး အသံတစ်သံ ထွက်လာ၏။ စကားသံက တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်၏။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။

"သူ.. သူ.. မေ.. မေစံရှား.. "

(၂)

ရဲစခန်းအတွင်းသို့ မေစံရှား ဝင်လာသည်။ ။

ကြည်လင်သန့်ရှင်း၍ လူန္ဒရီရကာ ကျက်သရေရှိလှသော မျက်နှာသ
ည် တည်ငြိမ်မှုအပြည့်။ မျက်လုံးကလေးနှစ်လုံးသည် စိန်ပွင့်လေးများ
လို တလက်လက်တောက်နေ၏။ ပိရီသေသပ်လှပသော နှုတ်ခမ်းနီထွေး
ထွေးနှစ်လွှာသည် တင်းတင်းစေ့လျက်။

ရဲစခန်းတွင်း ဝင်လာပုံမှာ ရဲရင့်လှ၏။ ကြောက်သော၊ ရွံ့သော ခြေ
လှမ်းများ ဖြင့်မဟုတ်။ ထို့အတူ ဂရုမစိုက်၊ သရော်မော်ကားနိုင်လှသော
ခြေလှမ်းများ လည်း မဟုတ်။ တစ်လှမ်းချင်း မှန်မှန် ဖြစ်၏။

ခါးကိုကျော်သည် ထိ ရှည်လျားသော နက်မှောင်သည့်ဆံပင်များကို
စုစည်းထုံးနှောင်ကာ နောက်တွင် ချထား၏။ မြန်မာအင်္ကျီအဖြူကလေး
ပေ ၁၆၂၁ ရှေ့နေကုတ်အနက်ကလေးကို ထပ်ဝတ်ထားသည် ။
အောက်ပိုင်းမှာ က ချိတ်ထဘီကျောက်စိမ်းရောင်. ။ မြန်မာဆန်သည့်အ
လှ. ။

မြင်သူတိုင်း၏ ရင်ကို အေးမြမှုပေးသည့်အလှ. ။

ပူလောင်မှု တစ်စွန်းတစ်စ မပေါ်သောအလှ. ။

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက သူ၏ စားပွဲဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လာ
နေသော မေစံရှားကို မော့ကြည့်ရင်း ခေါင်းထဲမှာ ပဟေဠိတွေဝင်နေသ

ည် ။

မေစံရှားနောက်မှာ က ဒုရဲအုပ်မင်းခန့် လိုက်ပါလာသည် ။

"ထိုင်ပါ ဒေါ်မေစံရှား"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက ပြုံး၍ သူ့စားပွဲရှေ့မှ ထိုင်ခုံကို ညွှန်ပြသည် ။ မေစံရှားက တည်ကြည်လှူငြိမ်းစွာ ဝင်ထိုင်သည် ။ ဒုရဲအုပ်မင်းခန့်က ရပ်၍ ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းကို အလေးပြုသည် ။

"လေးစားပါတယ်. .။ မင်းသွားနိုင်ပြီ"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက လက်ပြပြီး ပြောလိုက်၏။ ဒုရဲအုပ်မင်းခန့် ပြန်ထွက်သွားသည် ။

"ခုလို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာ အားနာပါတယ် ဒေါ်မေစံရှား။ ဒေါ်မေစံရှား အလုပ်တွေပျက်သွားတယ်ဆိုရင်လည်း နားလည်ပေးပါ"

"ရပါတယ်. .။ တာဝန်အရ လုပ်ရတာပဲဟာ။ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ပြောပါ"

မေစံရှားက ပီသသောစကားဖြင့် တုံ့ပြန်၏။ တုန်လှုပ်ယိမ်းယိုင်မှု စိုးစဉ်းမပါ။

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက မေစံရှားမျက်လုံးများကို ရှောင်လွှဲပြီး စားပွဲပေါ်ကဖိုင်များကို နေရာရွှေ့ရင်း ပြောရမည့်စကားကို ရွေးနေသည် ။ မေစံရှားနှင့် သူက ထိပ်တိုက်ဆုံခဲ့ဖူးသော မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ သူက အမှုလိုက်ရဲအရာရှိ။ မေစံရှားက တရားခံအကျိုးဆောင်အဖြစ်ဖြင့် နှစ်ကြိမ်ခန့်ဆုံခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။ အယူအဆချင်း၊ ရှုထောင့်ချင်း မတူသဖြင့် အပြင်းအထန် ပြောခဲ့ဆိုခဲ့ကြဖူး၏။ နှစ်ကြိမ်စလုံးမှာ ပင်မေစံရှားက တရားခွင်မှာ အနိုင်ရကာ တရားခံက ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်

သွားခဲ့သည်။ ။ တရားရုံးကိုတင်ခဲ့သော အမှုလိုက်ရဲအရာရှိအနေဖြင့် အခံရခက်ခဲ့၏။

သို့သော် မေစံရှားက သူတင်ပြသောတရားခံကို အပြစ်ရှိလျက် လွတ်အောင်ထုချေခဲ့ခြင်း သက်သက်မျှသာ မဟုတ်။ ထိုအမှုကို အမှန်ဖြစ်ပေါ်စေရန် အထောက်အထားကွင်းဆက်များကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သို့အတွက် အခြားသော တရားခံအစစ်သည် ပေါ်လာခဲ့ရ၏။

မေစံရှား၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် တရားခံအစစ်သည် ဉာဏ်များ ပြီး ပုန်းရှောင်နေနိုင်ရာမှ ဥပဒေရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ။ မှန်ကန်သောတရားစီရင်မှုကို ပြုနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် မေစံရှားကို သူ လေးစားခဲ့၏။

တစ်ဖက်ကလည်း မာနတရားကြောင့် သူ အရှက်ကိုခံစားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရမည်။

အမှုမှာ အမှန်တရားကိုရခဲ့သော်လည်း အကျိုးဆောင်မေစံရှားကို အမှုလိုက်အရာရှိက ရှုံးခဲ့ရသည် လေ။ သည့်အတွက်တော့ သူ့ရင်မှာ နည်းနည်းတော့ ခံစားမှုတွေရှိခဲ့သည်။ ။

ယခုတော့ အခြေအနေတစ်ရပ်သည် သူနှင့်မေစံရှား၏ ကြားသို့ အလိုလိုဝင်ရောက်လာပြန်လေပြီ။

"ဒေါ်မေစံရှားလို ဥပဒေဘက်တော်သားတစ်ယောက်ကို ဒီလိုခေါ်ပြီး မေးခွန်းတွေမေးရတဲ့ အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မမေးမဖြစ်မေးရမယ့်အကြောင်းကလည်း ရှိလာလို့ ပါ။ ကိုမင်းခန့် အကျိုးအကြောင်းကို သဘောလောက်တော့ ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက စကားကို ပြေပြစ်စွာ အစပျိုးသည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့. .။ ကိုမင်းခန့်ပြောလို့ အရိပ်အမြွက်တော့ သိရပါတယ်။ မေးစရာရှိတာ မေးပါ။ ကျွန်မ အမှန်အတိုင်းဖြေပျံ့မယ်။ အမှန်တရားအတွက် အလုပ်လုပ်ကြတာပါ။ ကျွန်မအတွက် ဝမ်းနည်းစရာမလိုပါဘူး။ ဘယ်သူမဆို တစ်ချိန်မှာ တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းက ရှိနေပေမယ့် တခြားတစ်ချိန်မှာ ကျတော့ တရားဥပဒေရဲ့ အပြင်ဘက်ကို ရောက်သွားနိုင်တာပါပဲ"

မေစံရှားက ရိုးစင်းရှင်းလင်းစွာ ပြန်ပြောသည်။ ။ အပြောမှာ ရှိမြဲကြည်လင်သောမျက်နှာဖြင့်. .။ ရှိမြဲအပြုံးငွေ့ငွေ့ဖြင့်. .။

"ဒီလိုနားလည်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယတိပြတ် ကောက်ချက်မချရသေးပါဘူး။ လိုအပ်တာကို စုံစမ်းတဲ့ သဘောပါ။ ဒေါ်မေစံရှားဟာ ဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာပြီး ကျွန်တော်တို့ ကို အကူအညီပေးနေတဲ့ သူ ဖြစ်တာကြောင့် စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ လည်း ယုံကြည်နေမိပါတယ်။ အခြားတစ်ဖက်မှာ ကျတော့လည်း ဖြစ်ရပ်ရဲ့ အနေအထားနဲ့ သက်သေရဲ့ စကားက ဒေါ်မေစံရှားကို ညွှန်ပြနေပြန်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့. . ပြောပါ"

"အမှုကတော့ ဒေါ်မေစံရှား အကြမ်းဖျင်းသိပြီးဖြစ်တဲ့ အတိုင်းညက ရှေ့နေကြီးဦးသက်မွန်ဟာ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ စားသောက်ပြီး အိမ်ကိုပြန်သွားတယ်။ အငှားကားနဲ့ ပြန်တယ်။ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး အိမ်ဆီကို လမ်းလျှောက်ပြန်တယ်။ အဲဒီမှာ မှောင်ရိပ်ထဲက လူတစ်ယောက်ထွက် လာပြီး သူ့ကိုဓားနဲ့ ထိုးတယ်။ ဓားချက်က နှစ်ချက်ဖြစ်တယ်။ သူ့ဇနီးသည် ဒေါ်သူဇာက ဦးသက်မွန်ကို စောင့်နေ

ရာက ပြတင်းပေါက်ကနေ ကြည့်နေတာ။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်တာကို မြင်တယ်။ အိမ်ပေါ်ကနေ ပြေးဆင်းလာတယ်။ လာကြပါဦးဆိုပြီး အော်ပြီးပြေးလာတယ်။ သူမကိုမြင်တော့ ဓားနဲ့ ထိုးသူက ထွက်ပြေးသွားတယ်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဆိုတာကို ဒေါ်သူဇာက သေသေချာချာမြင်လိုက်တယ်။ ဦးထုပ်နက်နဲ့ ၊ သားရေဂျာကင်အနက်နဲ့ ၊ ဘောင်းဘီအနက်နဲ့ တဲ့ ။ ဒေါ်သူဇာက ဦးသက်မွန်ကို ပွေ့ထူလိုက်တော့ ဦးသက်မွန် အသက်ရှိနေသေးတယ်။ ဒေါ်သူဇာကို 'သူ.. သူ.. မေစံရှား.. ' လို့ ပြောပြီးမှ ဇက်ကျိုးကျသွားတယ်။ ဒါကြောင့်.. "

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက စကားကိုဖြတ်လိုက်သည် ။ ရှေ့ဆက်ရမည့်စကားကို ရွေးမရ၍ ပဲဖြစ်သည် ။

မေစံရှားက ပြုံး၍ စကားဆက်ပေးလိုက်သည် ။

"ဒါကြောင့် မေစံရှားဟာ ဦးသက်မွန်ကိုသတ်တဲ့ တရားခံ ဖြစ်နိုင်တယ်။ သံသယတရားခံ နံပါတ်တစ် ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလိုပေါ့နော်"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက ခေါင်းကို လေးပင်စွာညိတ်သည် ။

"ဒေါ်မေစံရှား.. ။ ညက ဆယ့်တစ်နာရီဝန်းကျင်မှာ ဘယ်မှာ ရှိနေလဲ"

"ညနေ ခြောက်နာရီထိုးဖို့ ဆယ့်ငါးမိနစ်မှာ အိမ်ပြန်ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီကတည်းက ခုမနက်ရုံးသွားတဲ့ အချိန်ထိ အိမ်မှာ ပဲရှိပါတယ်"

"ဒေါ်မေစံရှား အိမ်မှာ ရှိတာကို ဘယ်သူသက်သေပြနိုင်သလဲ"

"ကျွန်မဒေါ်လေး ဒေါ်လေးကြင်ကြင်ရှိပါတယ်"

"အင်း.. ဒါက အတူနေအဒေါ်ကို ဆိုလိုတာမဟုတ်လား။ တခြား.. "

"ကျွန်မက ရပ်ကွက်ထဲမှာ လျှောက်မသွားတတ်ဘူး။ ကျွန်မအိမ်ကို လည်း တခြားသူတွေက ညဘက်မှာ အကြောင်းထူးမရှိဘဲ မလာတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် တခြားသူစိမ်းတစ်ဦးဦးကိုတော့ ကျွန်မ အလီဘိုင်မပြနိုင်ဘူး။"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်း သက်ပြင်းချသည် ။

"ခက်နေတာက ဒေါ်မေစံရှားပြတဲ့ အလီဘိုင်ဟာ အဒေါ်ဆိုတော့. . "

မေစံရှား ပြီးသည် ။

"ရိုးသားပြီး တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းမှာ နေထိုင်တဲ့ သူတစ်ဦးဟာ အမျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ သူစိမ်းဖြစ်ဖြစ် စစ်မှန်တဲ့ သက်သေ ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ သူစိမ်းပေမယ့် မရိုးသားရင် သက်သေကောင်းဖြစ်ပါ့မလား။"

"ဟာ. . ကျွန်တော် ဒီလိုဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အများ အမြင်မှာ ပိုပြီးရှင်းမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။"

"အရေးကြီးတာက အမှုကိုင်ရဲအရာရှိကြီး အမြင်ရှင်းဖို့ ပဲ မဟုတ်လားရှင်"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်း သက်ပြင်းရှိုက်ပြန်သည် ။

"သေဆုံးသူဦးသက်မွန်ရဲ့ ဇနီး ဒေါ်သူဇာကိုယ်တိုင်က သက်သေအဖြစ် ထွက်ဆိုထားတာမို့. . "

"ဒါဖြင့် ကျွန်မက တရားခံဆိုပါတော့. . ဟုတ်လား။ ဦးသက်မွန်ဟာ ကျွန်မမိတ်ဆွေပါ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ပါ။ သူ့ကိုသတ်ရလောက်အောင် ဘယ်လိုအကြောင်းအချက်များ ကျွန်မမှာ ရှိနိုင်မှာ လဲ။ Motive ပေါ့လေ"

"ကျွန်တော်တို့ ဒီမနက် လေ့လာစုံစမ်းချက်များ အရ ဦးသက်မွန်နဲ့

ဒေါ်မေစံရှားဟာ တရားခံနဲ့ တရားလိုအကျိုးဆောင်များ အနေနဲ့ တရားရုံးမှာ နှစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံပြီး အကြီးအကျယ်၊ အပြန်အလှန် ထုချေလျှောက်လဲခဲ့ကြဖူးတယ်။ ဒီအမှုတွေမှာ ဒေါ်မေစံရှားနိုင်သွားခဲ့လို့ ဦးသက်မွန်က ဒေါ်မေစံရှားကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ရီသဲ့သဲ့ပြောခဲ့တယ်။ ဒီအမျက်နဲ့ ဦးသက်မွန်နဲ့ ဒေါ်မေစံရှား စကားအဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက် ပေါ်လာတယ်။"

မေစံရှား ပြုံးပြန်ပါသည် ။

"ရဲအုပ်ကြီးနဲ့ ကျွန်မလည်း အမှုနှစ်မှုမှာ ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပြောကြဆိုကြ၊ ငြင်းခုံကြ၊ ဝေဖန်ထောက်ပြကြ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ရဲအုပ်ကြီး ကျွန်မကို သတ်ချင်ပါသလား။"

"ဟာဗျာ . ။ ကျွန်တော်က ဦးနှောက်မရှိတဲ့ လူမှ မဟုတ်တာ"

"ဦးသက်မွန်နဲ့ ကျွန်မဟာလည်း တရားခွင်မှာ သူက သူ့အမှုသည် ဘက်က၊ ကျွန်မက ကျွန်မအမှုသည် ဘက်က ရပ်တည်ပြီး အပြန်အလှန် စွပ်စွဲ၊ ချေဖျက်ကြတာပါပဲ။ ဒါဟာ ရှေ့နေတွေရဲ့ အလုပ်ပါ။ သူ့ကို ကျွန်မ မုန်းစရာအကြောင်းမရှိသလို သူကလည်း ကျွန်မကို မုန်းစရာအကြောင်းမရှိပါဘူး။"

"ဒါဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စကားများကြဖူးတယ်ဆိုတာက . . "

"စကားများ တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူနဲ့ ကျွန်မ ယှဉ်ပြီးပါဝင်တာ မဟုတ်တဲ့ အမှုတစ်ခုမှာ သူစစ်မေးလျှောက်လဲနေတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆုံတုန်းဆိုခိုက် ကျွန်မက ပြောရင်းကနေ အပြန်အလှန်ပြောခဲ့ဆိုခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့တာကို သက်သေပြပါဆိုရင်လည်း ကျွန်မချစ်သူ အယ်ဒီတာ ၊ စာရေးဆရာ ကိုနေသော်ကို ပြနိုင်ပါသေးတယ်။"

"ထားပါ. ။ ဖြစ်ခဲ့တာလေးကို အကျဉ်းချုံးပြန်ပြောပါဦး"

"ဒီလိုပါ. ။ အမှုက မုဒိမ်းမှုပါ။ ဦးသက်မွန်က တရားခံရဲ့ အကျိုးဆောင်ပါ။ တရားခွင်မှာ ဦးသက်မွန်က သူတရားခံလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အမျိုးမျိုးကြိုးစားတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မအမြင်ကို ပြောခဲ့တာပါ"

★

"ဦးသက်မွန်. . ။ အခုအမှုမှာ တရားခံဘက်ကနေ ထွက်ပေါက်ရအောင် ကြိုးစားတာကို ရှေ့နေကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်မချီးကျူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်မခံစားချက်ကို ပြောချင်တယ် ဦးသက်မွန်"

"ပြောပါ ဒေါ်မေစံရှား"

"ဦးသက်မွန်က တရားလိုဖြစ်တဲ့ ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းခံရတဲ့ မိန်းကလေးကို ပြန်လှန်စစ်မေးနေတာ ကျွန်မကြားရလို့ ပါ။ မိန်းကလေးဟာ ငယ်ရွယ်ပြီး အင်မတန်ရိုးသားနဲ့ချာတဲ့ ပညာမတတ်တဲ့ ကလေးမလေးပါ။ အပျိုဖော်လေးပါ။ မြန်မာမိန်းကလေးကလည်း ဖြစ်၊ ရိုးသားတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေလာတဲ့ သူလည်း ဖြစ်တော့ အလွန်လည်း ရှက်တတ် ကြောက်တတ်ပုံပေါ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အမှုကိုက အများ ရဲ့ ရှေ့မှာ ကျူးလွန်ခံရသူအနေနဲ့ ရောက်လာရတာ။ အရှက်တရားကို အံ့ခဲရင်ဆိုင်ပြီး ရောက်လာရတာပါ။ ဒါကို အတွေ့အကြုံများ ပြီး ပညာရှိ၊ သမ္ဘာရင့်တဲ့ အကျိုးဆောင်ဦးသက်မွန်က မိန်းကလေးရဲ့ ရိုးသားမှု၊ အရှက်အကြောက်ကြီးမှု၊ ဟာကွက်တွေရှာတဲ့ အနေနဲ့ မလိုအပ်ဘဲ မိန်းကလေးကို ပိုမိုအရှက်ရစေမယ့်မေးခွန်းတွေ မေးတာကိုတော့ ကျွန်မသဘောမကျဘူး"

"ဒါ. . ရှေ့နေရဲ့ အလုပ်ပဲလေဗျာ။ ဒေါ်မေစံရှားလည်း ရှေ့နေပဲ။ ကိုယ့်အမှုသည် နိုင်အောင် မေးရ၊ ပြောရ၊ ထုချေရ၊ လျှောက်လဲရမှာ ပဲ။ ဒါ. . ကျွန်တော်တို့ သင်လာတဲ့ ပညာပဲလေဗျာ"

"မဟုတ်သေးဘူး ဦးသက်မွန်. .။ အဲဒါကိုပဲ ကျွန်မသဘောမကျတာပါ။ ဒီအမှုမှာ ကိုယ့်အမှုသည် ဟာ တကယ်ကာယကံမြောက်ကျူးလွန်တဲ့ တရားခံ။ ဒါကို ဦးသက်မွန်သိတယ်။ မိန်းကလေးက လီဆယ်စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး ။ သို့ပါလျက်နဲ့ တကယ်ကျူးလွန်တဲ့ တရားခံ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တကယ်မတရား ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းခံရတဲ့ မိန်းကလေးကို နစ်နာ၊ အရှက်ရစေပြီး လီဆယ်တဲ့ မိန်းကလေး မကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးဘဝရောက်အောင် မေးမြန်း၊ ပြောဆို၊ လျှောက်လဲတာဟာဖြင့် အမှန်တရားကို ကျောခိုင်းပြီး မမှန်တရားကို ဦးတည်နေတာပဲဖြစ်တယ်။ ဒီအမှုမှာ တစ်ဖက်ရှေ့နေကလည်း အားနည်းနေမယ်ဆိုရင် တရားခံက လွတ်သွားနိုင်တယ်။ ဒီလိုသာဆိုရင် ကျွန်မတို့ သင်လာတဲ့ ပညာဟာ မဟုတ်တာလုပ်တဲ့ သူတွေ၊ မမှန်တာလုပ်တဲ့ သူတွေ၊ ဥပဒေမဲ့ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်သူတွေကို ကာကွယ်ပေးတဲ့ ပညာ ဖြစ်မနေဘူးလား။ မဟုတ်မမှန်သူတွေ အပြစ်ကလွတ်အောင် ငွေကြေးယူပြီး ကျွန်မတို့ က အနိုင်ရအောင်လုပ်နေခြင်းဟာ သမ္မာအာဇီဝမဖြစ်ဘဲ မသမာတဲ့ အသက်မွေးမှု ဖြစ်မနေဘူးလား။ အဲဒါဆိုရင် ရှေ့နေဆိုတာ လောကမှာ မရှိသင့်တဲ့ လူတန်းစား ဖြစ်နေပြီ"

"ခင်ဗျားအတွေးခေါင်နေတာ ဒေါ်မေစံရှား။ ရှေ့နေပညာကို ရှေ့နေက အသုံးချရမှာ ပဲလေ"

"ကျွန်မတို့ သင်လာတာဟာ ဥပဒေပညာပါ။ ဥပဒေဆိုတာ ရိုးသားမှန်ကန်ဖြောင့်မတ်စွာ နေထိုင်ကြတဲ့ ပြည်သူတွေကို အကာအကွယ်ပေးဖို့

ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ လူ့ဘောင်စည်းကမ်းတွေပါ။ မကောင်းမှုကို အားပေးဖို့ မဟုတ်ဘူး ။ ရှေ့နေတွေက အဲဒီဥပဒေကို အရည်ကျိုသောက်နိုင်အောင် လေ့လာပြီး ဥပဒေပညာကို နားမလည်တဲ့ အရိုးခံပြည်သူတွေကို နားလည်ပါးရိုက်လုပ်နေတာပါ။ ပညာကို ခုတုံးလုပ်မပြောပါနဲ့ "

"ဒါဆို ဒေါ်မေစံရှားရဲ့ သဘောက တရားခံဘက်က ရှေ့နေမလိုဘူးလို့ ဆိုချင်တာလား။ လိုအပ်လို့ ရှေ့နေဆိုတာ ရှိလာတာပဲ"

"လိုအပ်လို့ ရှိလာတာပဲဆိုတာ ကျွန်မလက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အပြစ်ရှိသူကို ထိုက်သင့်မှန်ကန်တဲ့ အပြစ် ပေးရမှာပဲ။ အတတ်ကျူးဘီလူးဖြစ်ဆိုတာလို သိပ်တော်တဲ့ ရှေ့နေက အမှားကိုအမှန်လုပ်၊ အမှန်ကိုအမှားလုပ်ပစ်တာဟာ လောကမှာ ဖောက်ပြန်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သူဖြစ်သွားပြီ ဦးသက်မွန်။ ကျွန်မ အဲဒါမျိုး တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး။ နောက်လည်း မလုပ်ဘူး။ ငွေကြေးစေခိုင်းရာကိုက တဲ့ ၊ ဥပဒေကို အရောင်ဆိုးတဲ့ ရှေ့နေ၊ လောကကိုဇောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်စေတဲ့ ရှေ့နေမျိုး ကျွန်မအဖြစ်မခံဘူး။ အခု ကျွန်မ ဦးသက်မွန်ကိုပြောချင်တာက . .အဲ . .မေတ္တာရပ်ခံချင်တာပါ။ ရိုးသားပြီး မသိနားမလည်တဲ့ မိန်းကလေးကို အရှက်ရစေ၊ အရှက်ကြောင့် ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး အမှားမှားအယွင်းယွင်းတွေ ရှေ့နေအလိုကျ လိုက်ပြောအောင် သိပ်တော်တိုင်း မျက်လှည့်ပြတဲ့ မေးခွန်းတွေ မမေးပါနဲ့ ဆိုတာပါပဲ။ အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ဦးသက်မွန်ရဲ့ ညီမသာ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် . . ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေး မွေးကြည့်ပါလို့ "

"ဒါ . . ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကိုစော်ကားလိုက်တာပဲ ဒေါ်မေစံရှား၊ ဒါ . . ခင်ဗျားပြောဖို့ မလိုဘူး။ ခင်ဗျားယုံကြည်ချက်နဲ့ ခင်ဗျားလမ်းကို ခင်ဗျားလျှောက်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အောင်မြင်နေတဲ့ လမ်းကို မဟန့်တားပါနဲ့ ။ ဒါ

"ဦးသက်မွန်က ဒေါပွပြီး ကျွန်မရှေ့က ထသွားတယ်။ ကျွန်မခံစားချက်က တရားခွင်မှာ တစ်ဖက်သတ် အောက်တန်းကျတဲ့ မေးခွန်းတွေနဲ့ မိန်းကလေးကို တိုက်ခိုက်နေတာကို မလုပ်စေချင်တာပါ။ ရှေ့နေပညာဆိုတာ အောက်လမ်းပညာ မဟုတ်ဘူး လေ"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်း သက်ပြင်းချပြန်သည် ။

"ကျွန်တော်တို့ လည်း အမှန်တရားကိုပဲ မြတ်နိုးတာပါ ဒေါ်မေစံရှား။ ဒီအမှုကိုလည်း အမှန်အတိုင်းဖြစ်စေချင်တာပါ"

"အမှန်အတိုင်းဖြစ်စေချင်တယ် ဆိုရင်တော့ အဘက်ဘက်က ထောင့်စုံအောင် လေ့လာ၊ ရှာဖွေ၊ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်ပြီး ခိုင်လုံမှ အမှုတည်ဆောက်ယူရမှာ ပါပဲ။ ဦးသက်မွန်ကိုသတ်တဲ့ သူဟာ မိန်းကလေးဖြစ်တယ်။ ဦးသက်မွန်သေဆုံးခါနီးမှာ မေစံရှားလို့ ပြောသွားတာနဲ့ တရားခံဟာ ကျွန်မပဲလို့ တပ်အပ်ပြောမယ် ဆိုရင်တော့ အပြည့်အဝမမှန်သေးဘူးထင်ပါတယ်။ အဖြေထုတ်ဖို့ လည်း စောနေပါသေးတယ်။ တရားခွင်မှာ သာဆိုရင် တရားခံအကျိုးဆောင်အနေနဲ့ ကျွန်မမေးမှာ ပါ။ မှောင်ထဲမှာ ၊ အလင်းရောင်မပီသတဲ့ အနေအထားမှာ အလောတကြီးနဲ့ ပြေးလာတဲ့ ဒေါ်သူဇာက ထွက်ပြေးသွားတဲ့ သူဟာ မိန်းကလေးလို့ ဆိုတာကို တိကျသေချာမှုအဖြစ် ယူဆနိုင်ပါသလား။ သေခါနီးလူတစ်ယောက်ရဲ့ သေငယ်ဇောနဲ့ နှုတ်ခမ်းကထွက်လာတဲ့ စကားလုံးဟာ ဒီစကားလုံးပဲလို့ တပ်အပ်သေချာပြောနိုင်ပါ့မလား။ အရက်ကလည်း မူးနေတယ်၊ ကျွန်မနဲ့ မကြာခင်ကဖြစ်တဲ့ စကားများမှုကြောင့် မကျေနပ်တဲ့ ဆူးကလေးတစ်ချောင်းလည်း သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ မှောင်ရိပ်ကျကျနဲ့ မြင်ရ

တဲ့ လူသတ်သမားကို ကျွန်မလို့ ထင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သလို လူသတ်သမားက မိန်းကလေးယောင်ဆောင်ထားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်မနဲ့ ရုပ်ချင်းတူတဲ့ ၊ ရုပ်ချင်းဆင်တဲ့ မိန်းကလေးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ ဒါကိုတော့ ဦးနှောက်နဲ့ ချိန်ဆကြည့်ဖို့ လိုဦးမယ်ထင်ပါတယ်။"

"အင်း. . ဒေါ်မေစံရှားပြောတာလည်း သဘာဝကျတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားလို့ ရအောင် စုံစမ်းရတာပါ။ မခိုင်မာဘဲ ကောက်ချက်မချသလို မသေချာဘဲ သက်သေကို ပယ်ဖျက်လို့ မရပါဘူး။"

"ဒါဆို ကျွန်မက သံသယတရားခံပဲပေါ့။ ရပါတယ်. .။ ကျွန်မကျူးလွန်တယ်လို့ သေချာတိကျခိုင်မာတဲ့ အထောက်အထားတွေ တွေ့လာရင် အချိန်မရွေး ကျွန်မကိုဖမ်းပါ။ ဘာကိုမှ ထောက်ထားစရာမလိုပါဘူး။ ကဲ . . ကျွန်မပြန်နိုင်ပြီလား။"

"ပြန်နိုင်ပါပြီ. . ။ ဒါပေမဲ့ ခုတလော ခရီးသွားမယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ကို အကြောင်းကြားပြီးမှ သွားပါ။"

"ခြေချုပ်ပေါ့. . ဟုတ်လား။ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်. . ဟုတ်ကဲ့ပါ. . ။ ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါဦး။"

မေစံရှား ထိုင်ရာမှ ထသည် ။ တည်ငြိမ်ဣန္ဒြေရစွာဖြင့် နေရာမှ လှည့်ထွက်သွားသည် ။ အလာတုန်းကလိုပင် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းစွာဖြင့်။

မေစံရှားထွက်သွားသည် ကို ငေးကြည့်ရင်း ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်း ငိုငံနေမိ၏။ ထိုအခိုက် အနားသို့ ဒုရဲအုပ်မင်းခန့် ပြန်ရောက်လာ၏။

"ဆရာ. . ကျွန်တော့်အမြင်ပြောရရင်လည်း ဒေါ်မေစံရှား ဘယ်လိုမှ

မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဦးသက်မွန်ကိုသတ်စရာအကြောင်း ဒေါ်မေစံရှားမှာ မရှိဘူး။ ပြီးတော့ အခု သူ့ဆရာကိုပြောသွားတဲ့ အချက်တွေကလည်း စဉ်းစားစရာပဲ။ လူသတ်သမားဟာ မိန်းကလေးအစစ်ဟုတ်ရဲ့ လား။ မိန်းကလေးဟန် ဆောင်ထားတာလား။ ဦးသက်မွန်ပြောသွားတာကရော မေစံရှားဆိုတဲ့ စကားလုံးမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။ ဒါမှ မဟုတ် ဒေါ်မေစံရှားနဲ့ ရုပ်ချင်းတူသူ ဖြစ်နေမလား။ ဦးသက်မွန်မှာ တခြားဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသူတွေ ဘယ်သူရှိသလဲ။ ဦးသက်မွန်ကို အငြိုးတရားရှိနေသူတစ်ဦးဦး ရှိနေလား။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားစရာတွေ၊ ရှာဖွေရမှာ တွေ အများကြီးရှိသေးတယ်"

ရဲအုပ်မောင်မောင်သန်းက မော့ကြည့်သည် ။

"မင်းက ဒေါ်မေစံရှားဟာ တစ်မြို့တည်း၊ တစ်ကျောင်းတည်းနေလာတဲ့ သူဆိုတဲ့ အစွဲနဲ့ ဖော့ပြီးတော့ တွေးနေတာလား။ အမှုတစ်ခုကို စဉ်းစားရင် အစွဲကင်းရတယ်ကွ"

ဒုရဲအုပ်မင်းခန့်က ပြန်ပြောသည် ။

"ဆရာကလည်း ဒေါ်မေစံရှားဟာ ငါလိုက်ခဲ့တဲ့ အမှုတွေတုန်းက ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့တဲ့ သူဆိုတဲ့ အစွဲကို ချွတ်ရဦးမယ်နော်"

"အံ့မာ.. ဝါးနုက ဝါးရင့်ကို ပတ်လို့ ကွာ"

"နောက်တာပါ ဆရာရယ်။ ဟား.. ဟား.. ဟား.. "

"မင်းခန့်.. . တို့ ဦးသက်မွန်ရင်ဝကဓားကို စီအိုင်ဒီကိုပို့ပြီး လက်ဗွေယူရမယ်။ မင်းစီစဉ်ပြီးပြီလား"

"ပြီးပါပြီ ဆရာ"

"လက်ဗွေဟာ မေစံရှားလက်ဗွေ ဆိုရင်တော့ .. "

(၃)

ကျောပေးထားသော်လည်း တသိမ့်သိမ့်လှုပ်နေသောပခုံးကိုကြည့်၍
ဦးဒိဗ္ဗရယ်နေကြောင်း မြှန်းဆီသိသည်။

ဦးဒိဗ္ဗ တကယ်ပင် မနောခွေ သဘောကျနေပုံရ၏။

"ဘာတွေများ ဒီလောက်သဘောကျနေတာလဲ ဒက်ဒီ"

မြှန်းဆီက မေးလိုက်၏။

ဦးဒိဗ္ဗ မြှန်းဆီဘက် လှည့်လာသည်။ ။ အရယ်ရပ်သွားသော်လည်း
မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးအပျော်ကား မပြယ်သေး။ ဆံပင်ကိုနောက်လှန်ပြီး
လျက် ကာလာပါသောမျက်မှန်နှင့် ဦးဒိဗ္ဗက ဥပဓိရုပ်ကောင်းလှသည်။ ။

"သမီး တော်တယ်. . သိပ်တော်တယ်။ ဒက်ဒီ ဆုချမယ်။ ဘာလိုချင်
လဲ. . ပြော"

ဦးဒိဗ္ဗက ဆုံလည်ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ပြောသည်။ ။

"သမီးလိုချင်တာ ပြောရမှာ လား"

"အင်းပေါ့. . "

"ဒက်ဒီပြောထားခဲ့တဲ့ စကားလေ. . ။ သမီးအမေနဲ့ တွေ့ပေးမယ်ဆို
တာ"

ဦးဒိဗ္ဗအ အပျော်မျက်နှာ ရုတ်ခြည်း တည်သွားသည်။ ။ ချက်ချင်းစ

ကားမပြန်။ မေးစေ့ကို လက်ဝါးဖြင့် တခဏပွတ်သည် ။

"သမီး ဟောင်ကောင်ကပြန်လာတာလည်း ဒက်ဒီရဲ့ စကားကြောင့်ပဲ
လေ။ ဒက်ဒီခိုင်းတာမှန်သမျှ လုပ်ပေးနေတာလည်း ဒီစကားကြောင့်ပဲ
လေ"

မြနှင်းဆီက ထပ်မံအရေးဆိုသည် ။ မျှော်လင့်တကြီးလည်း ကြည့်
နေသည် ။

ဦးဒိဗ္ဗအကြည့်က မြနှင်းဆီထံ ခပ်စူးစူးရောက်လာ၏။ ပြီးမှ အပြုံး
တစ်ပွင့်ကိုဖန်ဆင်းကာ. .

"ဒက်ဒီရဲ့ စကားပဲ။ ဒက်ဒီ မပြောင်းလဲပါဘူး။ ဒက်ဒီကိုယ်၌ ကိုက
သမီးကို အသိပေးသင့်တယ်ထင်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြောခဲ့တာပါ။ သမီးအ
မေနဲ့ တွေ့ပေးမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့. . "

စကားကို ရပ်လိုက်သည် ။

"ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ ဒက်ဒီ"

"အချိန်နည်းနည်းလိုသေးလို့ ပါ"

မြနှင်းဆီ စိတ်ပျက်သွားသည် ။ သက်ပြင်းယဲ့ယဲ့ချသည် ။

ဒက်ဒီဦးဒိဗ္ဗ၏ စကားတွေမှာ ပဟေဠိဆန်လှ၏။ လူက ပဟေဠိဆန်
သလို စကားတွေကလည်း အကွယ်အဝှက်တွေနှင့်။

မြနှင်းဆီ လေးငါးခြောက်လအရွယ်မှာ ဒက်ဒီက သူ၏ ညီရိုရာ
ဟောင်ကောင်သို့ ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သည် တော့ မြနှင်းဆီသည် ဦးလေးဂျ
က်ကီတို့ မိသားစုလက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည် ။ ထိုစဉ်က ဒက်ဒီ
ဘာကြောင့် မြနှင်းဆီကို ပို့ခဲ့သည် ကို မြနှင်းဆီမသိ။

မြန်းဆီ ဟောင်ကောင်မှာ ကြီးပြင်း၍ ဟောင်ကောင်မှာ ပင် ပညာ
သင်ခဲ့ရသည် ။ သည် တော့ လူပုံပန်းကအစ၊ လူနေမှုစရိုက်အလယ်၊
ပြောစကားအဆုံး ဟောင်ကောင်တရုတ်တို့ ပုံစံ ဖြစ်လာ၏။ သို့သော် ဦး
လေးဂျက်ကီက မြန်မာစကားနှင့် မြန်မာစာကို သင်ပေးခဲ့သည် ။ မြန်း
ဆီဆိုသည် မှာ ပင် ဦးလေးဂျက်ကီပေးခဲ့သည့် မြန်မာအမည် ဖြစ်၏။

မြန်းဆီအရွယ်ရောက်တော့ ဦးလေးဂျက်ကီ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ကို
ယ်ခံပညာတွေ သင်ရသည် ။ နောက်တော့မှ သိလာရသည် မှာ ဦးလေး
ဂျက်ကီသည် ဟောင်ကောင်တွင် လူဆိုးဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း၌ ပါဝင်နေခဲ့သ
ည် ဆိုခြင်းပင်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဦးလေးဂျက်ကီအစီအစဉ်ဖြင့် မြန်း
ဆီပါ ထိုဂိုဏ်းထဲသို့ တစ်စတစ်စ ရောက်ရှိသွားရတော့သည် ။

လူဆိုးတွေ၊ လူကြမ်းတွေကြားမှာ ကျင်လည်သောကာလ ကြာလာ
သည် နှင့်အမျှ လူဆိုး၊ လူကြမ်းတွေ၏ စရိုက်လက္ခဏာများကို မြန်းဆီ
အပြည့်အဝပိုင်ဆိုင်လာသည် ။ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဆရာကြီး၏ ယုံကြ
ည်အားကိုးမှုကိုလည်း ရရှိလာသည် ။

မြန်းဆီကိုယ်တိုင်လည်း မြန်းဆီယုံကြည်လာ၏။

ဘာလုပ်ရမလဲ. . ။ အပေးအယူလုပ်ရမလား။ အလုအယက် လုပ်ရမ
လား။ အတိုက်အခိုက် လုပ်ရမလား။ ကျရာတာဝန် မကျေမရှိစေရ။

တိုက်ခိုက်ဖို့ ရန်လည်း မြန်းဆီက ဝါသနာပါသည် ။ အများ နှင့်တ
စ်ယောက်တည်း မကြောက်။ ဟောင်ကောင်ရှိ နာမည်ကြီးလူဆိုးတွေနှင့်
ယှဉ်ခဲ့ရဖူးသည် ။ ရှုံးပွဲမရှိခဲ့။

အဆုံးစွန် လူသတ်ဖို့ ရန်ပင် မြန်းဆီလက်မရွံ့။

သည် ကာလမှာ ဒက်ဒီဟောင်ကောင် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

"ဒက်ဒီနဲ့ မြန်မာပြည်ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ"

မွေးရာဇာတိဟူသော အသိကြောင့် မြန်းဆီကလည်း မြန်မာပြည်
ကို ပြန်ချင်သည်။

ယခု မြန်းဆီ တာဝန်ကျေစွာ ထမ်းဆောင်ပြီးပါပြီ။

"သမီးလုပ်တာ ပီရိုသေသပ်တယ်။ ဘာအစအနမှ မကျန်ဘူး။ ဒီထက်ပိုပြီး ကောင်းသွားတဲ့ အချက်က သမီးမျက်နှာက ရှေ့နေမလေး မေစံရှားနဲ့ တူနေတာပဲ။ ဒီတော့ ရဲဘက်က မေစံရှားဆီကို အာရုံရောက်သွားတာပေါ့။ ကောင်းတယ်. . သိပ်ကောင်းတယ်. . "

"ဒီသတင်းကို ဒက်ဒီဘယ်လိုရလဲဟင်"

မြန်းဆီက သိလိုသည် ကို မေး၏။ မိမိနှင့်တူသော ရှေ့နေမလေး
မေစံရှား ဆိုသူကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ဦးဒိဗ္ဗက ရယ်သည်။

"ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဒိဗ္ဗလေ. . ။ ဒိဗ္ဗမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခုရှိနေတာပဲဟာ။
ဒိဗ္ဗမသိတာ ဘာမှ မရှိဘူး"

★